

บทที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูง

๑.ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้ง

ตำบลคำโคกสูง เป็น ๑ ใน ๖ ตำบลของอำเภอวังสามหมอ เป็นตำบลที่จัดตั้งหลังสุดของอำเภอวังสามหมอ โดยแยกออกจากตำบลหนองหญ้าไซ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอวังสามหมอ ห่างจากอำเภอวังสามหมอประมาณ ๗ กิโลเมตร และห่างจากตัวจังหวัดอุดรธานี ประมาณ ๑๑๐ กิโลเมตร ตำบลคำโคกสูงเดิมเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบสภาตำบลมาก่อน ซึ่งเรียกว่า "สภาตำบลคำโคกสูง" จัดตั้งเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ.๒๕๓๗ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๑๒๖ หน้า ๕๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๗ และต่อมามีพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสภาตำบลคำโคกสูงเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูง ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๕๒ ง ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๓๙ เป็นผลให้สภาตำบลเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูง ปัจจุบันตั้งอยู่เลขที่ ๒๗๔ หมู่ที่ ๔ บ้านโคกใหญ่พัฒนา ตำบลคำโคกสูง อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี

เนื้อที่

ตำบลคำโคกสูง มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๔๐,๖๒๕ ไร่ หรือประมาณ ๖๕ ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นที่ทำการเกษตร ประมาณ ๓๕,๗๙๗ ไร่

อาณาเขต

ที่ตั้งของตำบลคำโคกสูง มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อเขตตำบลวังสามหมอ

ทิศตะวันออก ติดต่อเขตตำบลวังสามหมอและห้วยลำพันชาดเป็นรอยต่อ ระหว่างอำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี กับ กิ่งอำเภอสามชัย จังหวัดกาฬสินธุ์

ทิศตะวันตก ติดต่อเขตตำบลหนองหญ้าไซ และลำน้ำปาวซึ่งเป็นรอยต่อระหว่างอำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี กับอำเภอนองกุ้งศรีและอำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์

ทิศใต้ ติดต่อลำน้ำปาวและห้วยลำพันชาด เป็นรอยต่อระหว่างอำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี กับกิ่งอำเภอสามชัยและอำเภอนองกุ้งศรี จังหวัดกาฬสินธุ์

๑.๒.ลักษณะภูมิประเทศ

ตำบลคำโคกสูงอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติบางแห่ง ทางตอนเหนือของตำบลเป็นที่ราบสูง ประกอบด้วย เนินเขาและลาดต่ำอยู่ทางทิศใต้ ซึ่งมีเขตนํ้าท่วมถึง มีลำห้วยไหลผ่านหลายสาย ได้แก่ ห้วยชัน ห้วยลาดแก้ว ห้วยลาดม่วง ห้วยหินลาด มีลำน้ำปาว และลำน้ำพันชาดไหลผ่าน

พื้นที่ป่า

ตำบลคำโคกสูง มีเขตป่าชุมชนน้อยมาก ซึ่งเกิดจากการบุกรุกแผ้วถางเพื่อทำการเกษตรเกือบทั้งหมด ปัจจุบันพื้นที่ทำการเกษตรของเกษตรกรเป็นพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ร้อยละ ๔๐ และกำลังดำเนินการขออนุญาตเอกสารสิทธิ์ โดยมีป่าชุมชนคือ ป่าชุมชนบ้านดงง่ามเนื้อที่ ประมาณ ๘๐ ไร่ ๑ งาน ป่าตาม พ.ร.บ. ป่าไม้ พ.ศ.๒๕๔๔

๑.๓.ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศ แบ่งเป็น ๓ ฤดู คือ

ฤดูฝน ฝนจะตกตั้งแต่เดือนเมษายนและจะทิ้งช่วงในเดือนกรกฎาคม – ต้นเดือนสิงหาคม

ฤดูร้อน จะมีอากาศร้อนมากในช่วงเดือนมีนาคม-เดือนเมษายน ของทุกปี

ฤดูหนาว อากาศหนาวมากและแห้งแล้ง ความชื้นในอากาศมีน้อย อุณหภูมิของตำบลคำโคกสูงจะร้อนและแห้งแล้ง โดยเฉพาะในช่วงฤดูร้อน อุณหภูมิจะสูงขึ้นมากทำให้อากาศร้อนแห้งแล้ง ทำให้พื้นที่ทำการเกษตรใช้ทำการเกษตรไม่ได้ดีเท่าที่ควร โดยเฉพาะในพื้นที่สูง

แหล่งน้ำและปริมาณน้ำฝนในรอบปี

พื้นที่ทำการเกษตรส่วนใหญ่อาศัยน้ำฝน แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น และแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่ใช้ในการเกษตร ส่วนใหญ่แหล่งน้ำในการเกษตร ที่เป็นลำน้ำ ลำห้วย ได้แก่ ห้วยชัน, ห้วยลาดแกว, ห้วยลาดม่วง, ห้วยหินลาด ลำน้ำปาว ลำน้ำพันชาติ เป็นแหล่งน้ำที่มีน้ำตลอดปี แต่ส่วนใหญ่อยู่ไกลพื้นที่ทำการเกษตร จึงใช้ประโยชน์ทางการเกษตรได้น้อยฝนจะตกหนักในช่วงต้นฤดูทำให้มีน้ำท่วม และจะทิ้งช่วงในเดือน กรกฎาคม – สิงหาคม ซึ่งเป็นช่วงที่เกษตรกรกำลังปักดำ

๑.๔.ลักษณะของดิน

ลักษณะดินตำบลคำโคกสูงส่วนใหญ่จะเป็นดินทรายและดินร่วนปนทราย มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำปลูกพืชจะให้ผลผลิตต่ำ เกษตรกรมักจะเพิ่มผลผลิตโดยการใช้ปุ๋ยเคมีอย่างเดียวทำให้ดินขาดอินทรีย์วัตถุและโครงสร้างของดินถูกทำลายเนื่องจากเกษตรกรไม่มีการใช้ปุ๋ยคอก หรือขาดปุ๋ยพืชสดในการปรับปรุงบำรุงดิน ซึ่งทำให้คุณภาพของดินเสื่อมลง ปัจจุบันมีการใช้ปุ๋ยชีวภาพแต่ยังมีจำนวนน้อย

๒.ด้านการเมืองการปกครอง

๒.๑. เขตการปกครอง

ตำบลคำโคกสูง เป็นพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูงแบบเต็มพื้นที่ มีจำนวนหมู่บ้าน ทั้งหมด ๙ หมู่บ้าน และมีผู้นำหมู่บ้าน ดังนี้

- หมู่ที่ ๑ บ้านคำโคกสูง	นายบุญล้ำ ว่องไว	ผู้ใหญ่บ้าน
- หมู่ที่ ๒ บ้านดงง่าม	นายดาว กาพย์กลอน	ผู้ใหญ่บ้าน
- หมู่ที่ ๓ บ้านท่าลาด	นายเคน กิ่งหลักเมือง	ผู้ใหญ่บ้าน
- หมู่ที่ ๔ บ้านโคกใหญ่พัฒนา	นายชัยศักดิ์ ภูยาธิ	ผู้ใหญ่บ้าน
- หมู่ที่ ๕ บ้านนางาม	นายบรรจง ภูยาตา	ผู้ใหญ่บ้าน
- หมู่ที่ ๖ บ้านวังไชย	นางมยุลี ภาณุสี	ผู้ใหญ่บ้าน
- หมู่ที่ ๗ บ้านท่าสำราญ	นายไพฑูรย์ สายจำปา	ผู้ใหญ่บ้าน
- หมู่ที่ ๘ บ้านแหลมทอง	นายสุพัฒน์ โคตรลา	กำนัน
- หมู่ที่ ๙ บ้านน้อยคำเม็ก	นายบัวเคน สานอก	ผู้ใหญ่บ้าน

๒.๑. การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูง แบ่งเขตเลือกตั้งออกเป็น ๙ เขตเลือกตั้ง (ใช้หมู่บ้านเป็นเขตเลือกตั้ง)
วิธีการเลือกตั้ง

การเลือกตั้ง ส.อบต. ใช้หมู่บ้านเป็นเขตเลือกตั้ง

การเลือกตั้ง นายก อบต. ใช้เขตตำบลเป็นเขตเลือกตั้ง ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถเลือกผู้สมัคร นายก อบต. ได้ ๑ คน องค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูง มีผู้แทน ๒ ฝ่าย ได้แก่

๑. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (ส.อบต.) มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน มีวาระการทำงาน ๔ ปี องค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูง มีสมาชิกจำนวน ๙ คน จากจำนวน ๙ หมู่บ้าน

๒. นายกองค์การบริหารส่วนตำบล (นายก อบต.) มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน มี ๑ คน มีวาระการทำงาน ๔ ปี นายก อบต. สามารถแต่งตั้งรองนายก อบต. ที่มิใช่ ส.อบต. ได้ ๒ คน เพื่อช่วยบริหารงาน

๓. ประชากร

๓.๑. ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จำนวนประชากรและความหนาแน่นของประชากร ข้อมูลจากสำนักทะเบียนราษฎร์ของอำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี (ณ เดือนตุลาคม ๒๕๖๔) ประชากรในตำบลคำโคกสูงมีจำนวนทั้งสิ้น ๕,๗๕๖ คน จำแนกเป็น ชาย ๒,๙๖๘ คน หญิง ๒,๗๘๘ คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๘๘.๒๖ คน ต่อตารางกิโลเมตร และมีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น ๑,๕๔๗ ครัวเรือน รายละเอียดดังนี้

หมู่ที่	บ้าน	๒๕๖๔			จำนวน ครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	คำโคกสูง	๕๒๖	๕๐๐	๑,๐๒๖	๒๘๔
๒	ดงจาม	๔๕๘	๔๒๒	๘๘๐	๒๑๗
๓	ท่าลาด	๓๕๘	๓๕๓	๗๑๑	๒๑๓
๔	โคกใหญ่พัฒนา	๕๔๗	๕๖๖	๑,๑๑๓	๒๙๕
๕	นางาม	๓๘๘	๓๓๖	๗๒๔	๑๗๐
๖	วังไชย	๑๐๙	๘๗	๑๙๖	๕๙
๗	ท่าสำราญ	๑๐๓	๘๙	๑๙๒	๖๐
๘	แหลมทอง	๒๓๘	๒๑๗	๔๕๕	๑๒๕
๙	น้อยคำเม็ก	๒๓๘	๒๑๗	๔๕๕	๑๒๔
รวมทั้งสิ้น		๒,๙๖๘	๒,๗๘๘	๕,๗๕๖	๑,๕๔๗

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑. การศึกษา

โดยทั่วไปประชากรในตำบลคำโคกสูงยังมีระดับการศึกษาไม่มากนัก เนื่องจากอยู่ห่างไกลจากสถานศึกษาในระดับสูงและปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ ปัจจุบันนี้ตำบลคำโคกสูง มีโรงเรียนอยู่ ๔ แห่ง (รวมโรงเรียนสาขา) และมีโรงเรียนขยายโอกาส ๑ แห่ง (ประถมศึกษาปีที่ ๑- มัธยมศึกษาปีที่ ๓) และยังมีศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จำนวน ๑ แห่ง ถ้าระดับสูงขึ้นกว่านั้นนักเรียนต้องออกไปเรียนในตัวอำเภอวังสามหมอหรือที่จังหวัดต่างๆ

โรงเรียนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูง มีจำนวนนักเรียน ดังนี้

โรงเรียนบ้านคำโคกสูง ตำบลคำโคกสูง (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๕)

ชั้น/ปี	ชาย	หญิง	รวม
อนุบาล ๒	๑๐	๑๐	๒๐
อนุบาล ๓	๘	๑๒	๒๐
ป.๑	๔	๑๑	๑๕
ป.๒	๑๕	๑๑	๒๖
ป.๓	๑๐	๑๓	๒๓
ป.๔	๑๖	๑๑	๒๗
ป.๕	๑๔	๑๓	๒๗
ป.๖	๘	๑๓	๒๑
มัธยมศึกษา ๑	๑๑	๑๘	๒๙
มัธยมศึกษา ๒	๑๘	๙	๒๗
มัธยมศึกษา ๓	๑๘	๑๐	๒๘
รวม	๑๓๒	๑๓๑	๒๖๓

โรงเรียนดงง่าม - นางาม ตำบลคำโคกสูง (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๕)

ชั้น/ปี	ชาย	หญิง	รวม
อนุบาล ๒	๒	๗	๙
อนุบาล ๓	๘	๓	๑๑
ป. ๑	๗	๓	๑๐
ป.๒	๓	๓	๖
ป.๓	๙	๗	๑๖
ป.๔	๖	๕	๑๑
ป.๕	๗	๘	๑๕
ป.๖	๘	๒	๑๐
รวม	๕๐	๓๘	๘๘

โรงเรียนท่าลาด ตำบลคำโคกสูง (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๕)

ชั้น/ปี	ชาย	หญิง	รวม
อนุบาล ๒	๔	๒	๖
อนุบาล ๓	๐	๑	๑
ป. ๑	๐	๓	๓
ป.๒	๒	๒	๔
ป.๓	๒	๐	๒
ป.๔	๐	๕	๕
ป.๕	๒	๒	๔
ป.๖	๕	๓	๘
รวม	๑๕	๑๘	๓๓

โรงเรียนบ้านท่าลาด สาขาแหลมทอง (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๕)

ชั้น/ปี	ชาย	หญิง	รวม
อนุบาล ๒	๔	๒	๖
อนุบาล ๓	๓	๐	๓
ป. ๑	๕	๓	๘
ป.๒	๐	๐	๐
ป.๓	๒	๔	๖
ป.๔	๓	๔	๗
ป.๕	๒	๒	๔
ป.๖	๒	๓	๕
รวม	๒๑	๑๘	๓๙

รวมจำนวนนักเรียนในพื้นที่ตำบลคำโคกสูง (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๕)

ชั้น/ปี	ชาย	หญิง	รวม
อนุบาล ๒	๒๐	๒๑	๔๑
อนุบาล ๓	๑๙	๑๖	๓๕
ป. ๑	๑๖	๒๐	๓๖
ป.๒	๒๐	๑๖	๓๖
ป.๓	๒๓	๒๔	๔๗
ป.๔	๒๕	๒๕	๕๐
ป.๕	๒๕	๒๕	๕๐
ป.๖	๒๓	๒๑	๔๔
มัธยมศึกษา ๑	๑๑	๑๘	๒๙
มัธยมศึกษา ๒	๑๘	๙	๒๗
มัธยมศึกษา ๓	๑๘	๑๐	๒๘
รวม	๒๑๘	๒๐๕	๔๒๓

๔.๒ การจัดการศึกษา

องค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูง ได้ดำเนินการตามโครงการถ่ายโอนภารกิจการจัดการศึกษา อนุบาล ๓ ขวบ ซึ่งปฏิบัติตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช ๒๕๔๒ มาตรา ๓๐ กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายถ่ายโอนการจัดการศึกษาอนุบาล ๓ ขวบ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการในปีการศึกษา ๒๕๔๔ โดยให้โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ งดรับเด็กอนุบาล ๓ ขวบเข้าเรียน แต่ให้ความร่วมมือกับท้องถิ่นในการจัดการศึกษาอนุบาล ๓ ขวบ โดยสนับสนุนด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านวิชาการและครูอัตราจ้างหรือครูผู้สอนให้ช่วยดำเนินการสอนต่อไป องค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูง ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนเด็กก่อนวัยเรียนอนุบาล ๓ ขวบ จำนวน ๔ แห่ง จำแนกได้ดังนี้

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูง (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔)

ชื่อศูนย์	ปี ๒๕๖๔		รวม	จำนวนครู	หมายเหตุ
	ชาย	หญิง			
ท่าลาด	๔	๔	๘	๒	
แหลมทอง	๕	๖	๑๑	๒	
วัดบัวระพา	๑๔	๑๓	๒๗	๓	
โคกใหญ่พัฒนา	๓๑	๒๘	๕๙	๔	
รวม	๕๔	๕๑	๑๐๕	๑๑	

๔.๓. สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนฯ ๑ แห่ง
- สถานพยาบาลเอกชน ๑ แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน ๑ แห่ง
- อัตรากามีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ ๑๐๐
- อสม. จำนวน ๙๘ คน

๔.๔. อาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูง มีการดูแลและป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่

- สถานีตำรวจชุมชน จำนวน ๑ แห่ง (ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๑ บ้านคำโคกสูง)
- อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) จำนวน ๘๔ คน

๔.๕. ยาเสพติด

ในปัจจุบันพบว่า มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดอย่างกว้างขวางและรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะ “ยาบ้า” ซึ่งเป็นปัญหาที่ทวีความรุนแรงและมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แม้ว่ารัฐบาลจะได้ประกาศสงครามกับยาเสพติดแล้วก็ตาม สถานการณ์ความรุนแรงของการแพร่ระบาดของยาบ้าในขณะนี้ แพร่ระบาดอย่างรวดเร็วเข้าสู่กลุ่มเด็กและเยาวชน ชุมชนต่างๆ ซึ่งพฤติกรรมความเสี่ยงของเยาวชนในพื้นที่ต่อการใช้ยาเสพติด เกิดจากเพื่อนชวนให้ลอง เพื่อใช้แรงงาน ต้องการทดลองเอง ซึ่งในเขตพื้นที่ตำบลคำโคกสูง ก็ประสบปัญหาเช่นเดียวกัน แม้ว่าจะมีมาตรการจากรัฐและมาตรการจากชุมชน ก็ยังไม่สามารถลดการแพร่ระบาดของยาเสพติดได้

๔.๖. การสังคมสงเคราะห์

การสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์และผู้ด้อยโอกาส ในเขตตำบลคำโคกสูง ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๔ แยกเป็น

- ผู้สูงอายุ (อายุเกิน ๖๐ ปี) จำนวน ๘๒๒ คน
- ผู้พิการ จำนวน ๑๖๐ คน
- ผู้ป่วยเอดส์ จำนวน ๑๒ คน
- ช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

๕.ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑. การคมนาคมขนส่ง

เส้นทางการคมนาคมของตำบลคำโคกสูง จากอำเภอวังสามหมอ มี ๓ เส้นทาง ได้แก่

๑) สายวังสามหมอ – ดงง่าม – คำโคกสูง

๒) สายวังสามหมอ – คำโคกสูง

๓) สายบ้านหนองไผ่ ตำบลหนองหญ้าไซ – ดงง่าม – คำโคกสูง ซึ่งเป็นถนนลูกรัง การคมนาคมจึงเป็นไปด้วยความลำบาก

ถนนสายหลักของตำบลคำโคกสูง ดังนี้

๑) ถนนสายวังสามหมอ – แหลมทอง (หมู่ที่ ๘ ต.คำโคกสูง)

๒) ถนนสายวังสามหมอ-ดงง่าม (หมู่ที่ ๒,๕ ต.คำโคกสูง) ระยะทาง ๕ กิโลเมตร

๓) ถนนสายหนองไผ่พรเจริญ (ต.หนองหญ้าไซ) – โคกใหญ่พัฒนา (หมู่ที่ ๔ ต.คำโคกสูง) เป็นถนนลูกรังระยะทาง ๗ กิโลเมตร

๔) ถนนสายคำโคกสูง – ทำสำราญ จากหมู่ที่ ๑ บ้านคำโคกสูง ไปบ้านทำสำราญ หมู่ที่ ๗ เป็นถนน คสล.ระยะทาง ๒ กิโลเมตร

๕) ถนนสายทำสำราญ-วังไชย จากหมู่ที่ ๗ บ้านทำสำราญ ไปบ้านวังไชย หมู่ที่ ๖ เป็นถนนลูกรังระยะทาง ๒.๕ กิโลเมตร

๕.๒ การไฟฟ้า

พื้นที่ตำบลคำโคกสูง เป็นชุมชนชนบทแต่มีระบบไฟฟ้าเข้าถึงทุกหมู่บ้าน ประชากรมีไฟฟ้าใช้ ร้อยละ ๑๐๐ ทำให้ประชาชนมีสิ่งอำนวยความสะดวกหรือเครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ เกือบทุกครัวเรือน

๕.๓. ระบบประปา

ประชาชนในพื้นที่ตำบลคำโคกสูงส่วนใหญ่ ได้รับการบริการด้านการประปาจากประปาหมู่บ้าน และอีกบางส่วนได้ใช้ประโยชน์จากบ่อบาดาล และขุดบ่อน้ำตื้นใช้เอง

๕.๔. โทรศัพท์และอินเทอร์เน็ต

มีอินเทอร์เน็ตบริการทุกหมู่บ้าน

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑. การเกษตร (ข้อมูลจากเกษตรกรอำเภอวังสามหมอ)

หมู่บ้าน	นาข้าว (ไร่)	พืชไร่(ไร่)	พืชสวนและอื่นๆ	รวม
คำโคกสูง	๒,๑๑๕	๓,๗๖๑	๑,๒๓๗	๗,๑๑๓
ดงง่าม	๑,๑๗๖	๒,๙๓๘	๕๓๒	๔,๖๔๖
ท่าลาด	๒๘๘	๑,๑๐๗	๓๕๒	๑,๗๔๗
โคกใหญ่พัฒนา	๓,๑๒๕	๓,๙๖๔	๑,๔๕๕	๘,๕๔๔
นางาม	๗๔๗	๒,๐๐๗	๘๔๒	๓,๕๙๖
วังไชย	๓๘	๑,๑๒๖	๓๙๑	๑,๕๕๕
ทำสำราญ	๕๘	๖๑๙	๓๗๗	๑,๐๕๔
แหลมทอง	๑๒๗	๒,๑๑๓	๔๘๑	๒,๗๒๑
น้อยคำเม็ก	๓๗๕	๒,๔๗๒	๖๐๒	๓,๖๔๙
รวม	๘,๐๕๙	๒๐,๑๐๗	๖,๒๖๙	๓๔,๖๓๕

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่

๑. ข้าว ตำบลคำโคกสูงมีพื้นที่ปลูกข้าว ๘,๒๕๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๘๔ พันธุ์ข้าวที่เกษตรกรส่วนใหญ่ปลูกจะเป็นพันธุ์ส่งเสริม เช่น กข.๖ มะลิ ๑๐๕ ส่วนใหญ่เกษตรกรจะปลูกข้าวเหนียวเพื่อเก็บไว้บริโภค จะมีขายก็ไม่มาก และจะมีการปลูกเฉพาะ ข้าวนาปี ผลผลิตเฉลี่ย ๔๒๐ กก./ไร่

๒. มันสำปะหลัง ตำบลคำโคกสูงมีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง ๓,๘๒๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘.๐๔ ปัจจุบันพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังจะลดลง เนื่องจากมีราคาที่ไม่แน่นอน ถ้าปีไหนเกษตรกรปลูกน้อยราคาก็จะดี ถ้าปีไหนเกษตรกรปลูกมากราคาก็จะตกต่ำ ทำให้เกษตรกรเปลี่ยนไปปลูกอ้อยโรงงานเป็นจำนวนมาก พันธุ์มันสำปะหลังที่เกษตรกรนิยมปลูก ได้แก่ เกษตรศาสตร์ ๕๐, ระยอง ๕, ระยอง ๙, ระยอง ๑, ศรีราชา ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๐๐๐ กก./ไร่

๓. อ้อยโรงงาน มีพื้นที่ปลูก ๒๑,๔๐๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗๐ เนื่องจากมีโรงงานน้ำตาลตั้งอยู่ไม่ไกลมากนัก และมีราคาที่เหมาะสมกว่ามันสำปะหลัง อ้อยโรงงานที่ปลูก ได้แก่ พันธุ์ อุทอง ๑, อุทอง ๓, K ๙๒, K๘๘ K ขอนแก่น ๓ อื่นๆ ผลผลิตเฉลี่ย ๑๐ ตัน/ไร่

๔. ไม้ผล ตำบลคำโคกสูงมีพื้นที่ปลูกน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับพืชอื่นๆ ไม้ผลที่ปลูก ได้แก่ มะม่วง, น้อยหน่า, แก้ว, มะขาม ฝรั่งและพุทรา

๕. ยางพารา ตำบลคำโคกสูงเป็นตำบลเริ่มปลูกยางพารากันมากขึ้น เนื่องจากเป็นพืชที่มีตลาดรองรับแน่นอน และมีรายได้หลายปี มีพื้นที่ปลูกยางพาราจำนวน ๑,๒๗๐ ไร่

๖. พืชผักที่เกษตรกรปลูกส่วนใหญ่จะปลูกไว้เพื่อบริโภค จะมีปลูกเพื่อการค้าไม่กี่รายพืชผักที่ปลูกได้แก่ แตงร้าน ถั่วฝักยาว ข้าวโพด หอมแดง พริก พริกเผ และอื่นๆ

สัตว์เศรษฐกิจ

๑. โค ซึ่งเป็นสัตว์ที่เกษตรกรเลี้ยงกันอยู่แล้ว จะเลี้ยงไว้เพื่อขายไม่ได้เลี้ยงเพื่อการใช้งาน พันธุ์ที่เลี้ยงส่วนใหญ่ ได้แก่ บราห์มัน, ลูกผสมบราห์มัน และพันธุ์พื้นเมือง

๒. กระบือ จะมีเลี้ยงเป็นจำนวนน้อยเลี้ยงเพื่อใช้งาน

๓. ไก่พื้นเมือง ไก่พื้นเมืองจะมีเลี้ยงกันอยู่ทั่วไปตามบ้าน แต่มักจะเกิดโรคระบาดเป็นประจำ เนื่องจากเกษตรกรขาดความรู้เรื่องการทำวัคซีนไก่

๖.๒. การประมง

พื้นที่ตำบลคำโคกสูง มีสภาพทางกายภาพ เป็นที่ราบลุ่มลำนํ้าปาว มีแหล่งน้ำที่สำคัญ จำนวน ๒ สาย คือ ลำพันขาด และ แม่นํ้าปาวซึ่งติดกับส่วนปลายของเขื่อนลำนํ้าปาว จังหวัดกาฬสินธุ์ ทำให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ เช่น กุ้ง หอย ปู ปลา และสัตว์น้ำอื่นๆ ทำให้ประชาชนในพื้นที่ส่วนหนึ่งประกอบอาชีพประมงเป็นอาชีพเสริม ซึ่งทำรายได้ให้กับชุมชนปีละมหาศาล

๖.๓. การปศุสัตว์

หมู่บ้าน	โค(ตัว)	กระบือ(ตัว)	สุกร(ตัว)	แพะ	เป็ด	ไก่	ม้า	รวม
คำโคกสูง	๒๐	-	๑๐	-	๑๐๐	๖๐๐	๔	๗๓๔
ดงง่าม	๔๐	-	๑๐	-	๑๐๐	๕๐๐	-	๖๕๐
ท่าลาด	๕๐	๑๐๐	-	๒๐	๑๐๐	๖๐๐	-	๘๗๐
โคกใหญ่พัฒนา	๒๐	-	๒๐	-	๑๐๐	๖๐๐	-	๗๔๐
นางาม	๒๐	-	๑๐	-	๑๐๐	๕๐๐	-	๖๓๐
วังไชย	๑๐	-	๒๐	-	๕๐	๕๐๐	-	๕๘๐
ท่าสำราญ	๕	-	๕	-	๑๐๐	๑๐๐	-	๒๑๐
แหลมทอง	๕	-	-	-	๑๐๐	๕๐๐	-	๖๐๕
น้อยคำเม็ก	๑๐	-	๑๐	-	๕๐	๓๐๐	-	๓๗๐
รวม	๑๘๐	๑๐๐	๘๕	๒๐	๘๐๐	๔,๒๐๐	๔	๕,๓๘๙

๖.๔. การบริการ

- ร้านเสริมสวย ๔ แห่ง
- ปั๊มน้ำมัน ๓ แห่ง
- ร้านอาหาร ๓ แห่ง

๖.๕. การท่องเที่ยว

จากสภาพแวดล้อมในพื้นที่ตำบลคำโคกสูง ล้อมรอบไปด้วยลำน้ำ เช่นลำพัดขาด ลำน้ำปาว ทำให้มีภูมิประเทศที่สวยงาม แต่ด้วยความที่เขตตำบลคำโคกสูง เป็นพื้นที่ที่อยู่ห่างไกลและงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูง มีจำนวนจำกัด จึงไม่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ซึ่งได้ประสานกับหน่วยงานอื่นเพื่อสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่อไป

๖.๖. อุตสาหกรรม

- ลานมันสำปะหลัง ๓ แห่ง
- ลานรับซื้ออ้อย ๒ แห่ง

ในพื้นที่ตำบลคำโคกสูง ส่วนมากประกอบอาชีพเกษตรกรรมและการประมง จึงไม่มีอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ส่วนมากเป็นเป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือน เช่น การแปรรูปอาหารจากปลา ปลาต้ม ปลา ร้า เป็นต้น

๖.๗. การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

อาชีพ

ประชาชนในพื้นที่ส่วนมากประกอบอาชีพด้านการเกษตรและมีบางส่วนอพยพไปทำงานรับจ้างนอกพื้นที่ ซึ่งพอจะแยกประเภทอาชีพได้ดังนี้

- ค้าขาย
- รับจ้างทั่วไป
- อื่น ๆ
- รับราชการ
- ธุรกิจส่วนตัว

หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

- ปั๊มน้ำมัน ๓ แห่ง
- ร้านเสริมสวย ๔ แห่ง
- โรงสี ๘ แห่ง
- ร้านค้า ๔๐ แห่ง
- ร้านซ่อมรถ ๕ แห่ง

๖.๘. แรงงาน

พื้นที่ตำบลคำโคกสูง เป็นพื้นที่เกษตรกรรม แรงงานส่วนมากเป็นแรงงานภาคเกษตร ในอนาคตมีแนวโน้มที่จะนำเครื่องจักรมาใช้ในภาคเกษตรกรรมมากยิ่งขึ้น เช่นมีการใช้รถเกี่ยวข้าว รถสีข้าว รถปลูกอ้อย รถปลูกมัน รถตัดอ้อย ทำให้คาดการณ์ในอนาคตว่าแรงงานภาคเกษตรกรรมจะตกราน เพราะค่าแรงสูงและมีการนำเครื่องจักรมาใช้มากขึ้น

๗.ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑. ด้านศาสนา

ประชากรในเขตตำบลคำโคกสูงส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ประมาณ ร้อยละ ๙๙.๙๙ มีประชากร ที่เหลือนับถือศาสนาอื่นๆ

๗.๒. ด้านประเพณีและศิลปวัฒนธรรมและงานประจำปี

ประเพณีและศิลปวัฒนธรรมของตำบลคำโคกสูง แบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้ ประเพณีท้องถิ่น มีประเพณีลอยกระทง บุญบั้งไฟ บุญกฐิน บุญข้าวประดับดิน บุญผะเหวด บุญข้าวสารท สู่ขวัญบ้านสู่ขวัญเมือง ศิลปะการละเล่นพื้นเมือง ได้แก่ หมอลำ กลองยาว เช็งกระดืบ เช็งสวิง รี่ข้าวสาร งานวันสถาปนาอำเภอ วังสามหมอ จัดขึ้นทุกวันที่ ๘ มกราคม ของทุกปี ซึ่งเป็นงานสืบสานวัฒนธรรมประเพณีของอำเภอวังสามหมอ ซึ่งจัดเป็นประจำทุกปี โดยท้องถิ่นทุกแห่งจัดขบวนแห่เข้าร่วม

๗.๓. ภาษาถิ่น

ใช้ภาษาไทย เป็นภาษาราชการ และภาษาอีสาน เป็นภาษาท้องถิ่น ประมาณร้อยละ ๙๐ ภาษาภูไท ประมาณ ร้อยละ ๑๐ และภาษาอื่นๆ ประมาณร้อยละ ๑

๗.๔. สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าโอท็อป (otop) ที่สำคัญของตำบลคำโคกสูง ได้แก่ ผ้าพื้นเมือง เช่น ผ้าถุง ผ้าพันคอ เป็นต้น โดยสถานที่ดำเนินการอยู่ที่ บ้านน้อยคำเม็ก หมู่ที่ ๙ ตำบลคำโคกสูง อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี

๘.ทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

- ป่าไม้
- ลำน้ำพันชาด
- ลำน้ำปาว
- ห้วยชัน,ห้วยลาดแกว,ห้วยลาดม่วง,ห้วยหินลาด
- หนองสิม,หนองปู่ตา,หนองปู่งาม,หนองบัว

๙.ข้อมูลอื่น ๆ

๙.๑ มวลชนจัดตั้ง

- ลูกเสือชาวบ้าน	๓ รุ่น จำนวน	๑๐๐ คน
- อปพร.	๓ รุ่น จำนวน	๘๔ คน

๙.๒. ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้าง รวม ๔๓ คน แยกเป็น

๑.๑ พนักงานส่วนตำบล	จำนวน	๑๖	คน
๑.๒ ครูผู้ดูแลเด็ก	จำนวน	๕	คน
๑.๓ ลูกจ้างประจำ	จำนวน	๑	คน
๑.๔ พนักงานจ้าง	จำนวน	๒๑	คน

.....

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองกรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

สถานการณ์แนวโน้มในการพัฒนาประเทศ

ในปัจจุบันประเทศไทยยังคงมีประเด็นความท้าทายการพัฒนาในหลายมิติทั้งในมิติเศรษฐกิจที่โครงสร้างเศรษฐกิจยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมอย่างเต็มที่ ผลผลิตภาพการผลิตของภาคบริการและภาคเกษตรยังอยู่ในระดับต่ำ คุณภาพและสมรรถนะของแรงงานที่ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ มิติทางสังคมที่การยกระดับรายได้ของประชาชน การแก้ปัญหาด้านความยากจนและความเหลื่อมล้ำ การพัฒนาคุณภาพการให้บริการและการขยายโอกาสในการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะยังคงมีช่องว่างที่สามารถพัฒนาต่อไปได้ มิติสิ่งแวดล้อมที่การฟื้นฟูและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังเป็นประเด็นสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และมิติของการบริหารจัดการภาครัฐที่ยังขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองความต้องการในการแก้ปัญหาของประชาชนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังมีสถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานลดลงและประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด ความท้าทายใหม่ ๆ ซึ่งมาจากการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ทั้งด้านความมั่นคงและเศรษฐกิจ การเชื่อมโยงกันอย่างซับซ้อนจากการรวมกลุ่มภายในภูมิภาคและการเปิดเสรีด้านต่าง ๆ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศ ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวจะก่อให้เกิดความท้าทายในการพัฒนาประเทศทั้งในมิติความมั่นคง เศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อม ดังนั้น ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ที่รอบคอบและครอบคลุมเพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์ประเทศคือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง

การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ เป็นแผนการพัฒนาประเทศ ที่กำหนดกรอบและแนวทางการพัฒนาให้หน่วยงานของรัฐทุกภาคส่วนต้องทำตาม เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ประเทศไทย “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ โดยที่รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่ การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

เพื่อให้ประเทศสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศ จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวที่มุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนา ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑.ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับ ความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาลตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ความสุขของประชากรไทย (๒) ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ (๓) ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง (๔) บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ และ (๕) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๒.ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่งโครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้ (๒) ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน (๓) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา และ (๔) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเองตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย (๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และ (๓) การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบ ไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึงตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร (๒) ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน (๓) ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี และ (๔) คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตโดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริงตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๒) สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู (๓) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๔) ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐมีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานใหม่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย

และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็วและโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริตความมีธรรมาภิบาล และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติดีชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัยมีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรมตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ (๒) ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ (๓) ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบและ (๔) ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๒.๑ ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลา ของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัญชาทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจาก แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน การพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อวางรากฐานของประเทศในระยะยาวให้มุ่งต่อยอดผลสัมฤทธิ์ของแผนที่สอดคล้องเชื่อมโยงและรองรับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องกัน ไปตลอด ๒๐ ปี ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)

๒.๒ หลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) การพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ ๕ ปีที่ จะสามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมี หลักการสำคัญของแผนพัฒนาฯ ดังนี้

๑. ยึด “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อเนื่องมาตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เพื่อให้เกิดบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมเหตุสมผลมีความพอประมาณ และมีระบบภูมิคุ้มกันและการ บริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีซึ่งเป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีความ เป็นคนที่สมบูรณ์ สังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพ สร้างโอกาสและมีที่ยืนให้กับทุกคนในสังคมได้ดำเนินชีวิตที่ดี มี ความสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศก็เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มี คุณภาพ และมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมเป็นการเติบโตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ชุมชนวิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณีและวัฒนธรรม

๒. ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคมมีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคคนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ อย่างมีคุณภาพรวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

๓. ยึด “วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี”มาเป็นกรอบของวิสัยทัศน์ประเทศไทยใน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการ พัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยที่ วิสัยทัศน์ดังกล่าวสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ ได้แก่ การมีเอกราชอธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขต อำนาจอธิรัฐ การดำรงอยู่

อย่างมั่นคงยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติการดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชน จากภัยคุกคามทุกรูปแบบการอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความ อยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและ ประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี ประเทศไทยไม่เป็นการของของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มี ศักยภาพทางเศรษฐกิจดีกว่า

๔. ยึด “เป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๙” ที่เป็นเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปีแรกและเป้าหมายในระดับย่อยลงมา โดยที่เป้าหมาย และตัวชี้วัดในด้านต่าง ๆ มีความสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้งนี้ เป้าหมายประเทศไทยในปี ๒๕๗๙ ซึ่งเป็นการยอมรับร่วมกันนั้นพิจารณาจากทั้งประเด็นหลักและลักษณะของการพัฒนา ลักษณะฐานการ ผลิตและบริการสำคัญของประเทศ ลักษณะของคนไทยและสังคมไทยที่พึงปรารถนา และกลุ่มเป้าหมายใน สังคมไทย โดยกำหนดไว้ดังนี้ “เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืนบนฐานการพัฒนา ที่ยั่งยืน สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรมมีความเหลื่อมล้ำน้อย คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นพลเมืองที่มีวินัย ตื่นรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิตมีความรู้ มีทักษะและทัศนคติที่เป็นค่านิยมที่ดี มีสุขภาพร่างกายและ จิตใจที่สมบูรณ์ มีความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณมีจิตสาธารณะและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม ความเป็น พลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก ประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีนานาชาติ ระบบเศรษฐกิจ ตั้งอยู่บนฐานของการใช้นวัตกรรมดิจิทัล สามารถแข่งขันในการผลิตได้และค้าขายเป็น ความเป็นสังคม ประกอบการ มีฐานการผลิตและบริการที่มีคุณภาพและรูปแบบที่โดดเด่นเป็นที่ต้องการในตลาดโลก เป็นฐาน การผลิตและบริการที่สำคัญ

๕. ยึด “หลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการ เจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม” แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งเน้นการสร้าง ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีความครอบคลุมทั่วถึงเพื่อเพิ่มขยายฐานกลุ่มประชากร ชั่นกลางให้กว้างขึ้นโดยกำหนดเป้าหมายในการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจ โอกาสทางสังคม และรายได้ของกลุ่ม ประชากรรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ ให้สูงขึ้น นอกจากนี้การเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ ภูมิปัญญา และพัฒนานวัตกรรมนับเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาในระยะต่อไปสำหรับทุกภาคส่วน

๖. ยึด “หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว” จากการที่แผนพัฒนาฯ เป็นกลไกเชื่อมต่อในลำดับแรกที่จะกำกับและ ส่งต่อแนวทางการพัฒนาและเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ให้เกิดการปฏิบัติในทุกระดับและในแต่ละด้าน อย่างสอดคล้องกัน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญกับการใช้กลไกประชารัฐที่เป็นการรวมพลัง ขับเคลื่อนจากทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชนและการกำหนดประเด็นบูรณาการของการพัฒนาที่มีลำดับ ความสำคัญสูง และได้กำหนดในระดับแผนงาน/โครงการสำคัญที่จะตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาได้อย่าง แท้จริง รวมทั้งการกำหนดเป้าหมาย และตัวชี้วัดที่มีความครอบคลุมหลากหลายมิติมากกว่าในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ผ่าน ๆ มา

๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้ ๑

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการในภาครัฐและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

๓. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๓.๑ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ โดยการปรับปรุงอ่างเก็บน้ำ หนอง ฝายและพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีอยู่เดิม และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถ เพิ่มปริมาณ การกักเก็บ รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำได้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่โดยไม่ให้เกิดผลกระทบจากดินเค็ม สร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำ ฝาย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร

๒) พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำเลย ชี มูล โดยศึกษา สำรวจ และจัดหาพื้นที่ เพื่อพัฒนา แหล่งน้ำ ตลอดจนการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำ แม่น้ำในภาคและระหว่างภาค

๓) พัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำ เช่น ระบบสูบน้ำ อาคารบังคับน้ำ คลองส่งน้ำ เป็นต้น

๔) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างการ ใช้น้ำทุก กิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และมีการจัดทำแผน บริหาร จัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาวเพื่อป้องกันความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของคนยากจน โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มคนจนมีที่ดินทำกินของ ตนเอง ส่งเสริม การมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ยกระดับฝีมือ และ อบรมให้ความรู้ เพื่อให้มีรายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้

๒) พัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส โดยเพิ่ม สวัสดิการ ทางด้านสังคมให้กับกลุ่มผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการ ดูแลผู้พิการ และผู้สูงอายุ และสนับสนุนการออมเพื่อสร้างความมั่นคงในบั้นปลายชีวิต ยกระดับ สถานพยาบาล ชุมชนในพื้นที่ ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน และใช้ประโยชน์จากระบบสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตเชื่อมโยง โรงพยาบาล ขนาดใหญ่ให้ สามารถดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ

๓) พัฒนาความรู้ ทักษะอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยกระจายการบริการด้าน การศึกษาที่มี คุณภาพให้มีความเท่าเทียมระหว่างพื้นที่ เพื่อพัฒนาทักษะให้สามารถประกอบอาชีพและมีรายได้ ตามศักยภาพ ของแต่ละบุคคล ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ ภูมิ ปัญญาท้องถิ่น

๔) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ไขปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับ ในพื้นที่ เสี่ยง อาทิ จังหวัดขอนแก่น สกลนคร ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู กาฬสินธุ์ อำนาจเจริญ มหาสารคาม อุตรดิตถ์ นครพนม และ ยโสธร โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชน ทั้งในชุมชน

และ เยาวชนในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจาก ปลายน้ำจัดมีเกล็ด กำจัดสิ่งปฏิกูลจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่าย โรงพยาบาลในการคัดกรอง เฝาระวัง วินิจฉัยและรักษาโรคพยาธิใบไม้ตับและผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำดีพร้อมทั้ง พัฒนาระบบคัดกรองกลุ่ม เสี่ยง และระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

๕) พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่ พ่อแม่หรือ ผู้ดูแลเด็ก ในด้านโภชนาการที่เหมาะสม ตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นการ พัฒนาเด็ก ในช่วง ๐ - ๓ ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐานเพื่อ เสริมสร้าง ศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียน ให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม

๖) อ่านวนความยุติธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ โดยยกระดับการให้ความช่วยเหลือ ผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาสด้านกฎหมายและคดีความ บูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และ เครือข่ายภาค ประชาชนในการแก้ไขข้อพิพาทในชุมชนโดยสันติวิธีและสร้างการรับรู้กฎหมายเพื่อสร้าง ภูมิคุ้มกันในการปกป้อง ตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหา ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของเกษตรกร โดยสร้างความมั่นคงของเกษตรกรรายย่อย โดยยึด หลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรทางเลือก เกษตรกรรมยั่งยืน และเกษตรแปลง ใหญ่ สนับสนุนการ รวมกลุ่มเกษตรกร พัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรและสถาบันเกษตรกรพัฒนา เครือข่าย วิชากิจชุมชนหรือ สหกรณ์การเกษตร พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมืออาชีพ สนับสนุนการเข้าถึง แหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม นำ ร่องในจังหวัดกาฬสินธุ์ นครพนม บุรีรัมย์ อำนาจเจริญ มุกดาหาร ยโสธร มหาสารคาม สกลนคร อุบลราชธานี อุดรธานี ศรีสะเกษ และหนองบัวลำภู

๒) พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง ในพื้นที่จังหวัด ยโสธร สุรินทร์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และศรีสะเกษ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่นๆ โดยปรับกระบวนการผลิต ให้อยู่ ภายใต้ มาตรฐานเกษตรปลอดภัย พัฒนาห่วงโซ่เกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิต พร้อมทั้ง ขยาย พื้นที่ เกษตรอินทรีย์ โดยส่งเสริมการผลิต การยกระดับราคาสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้แตกต่างจากสินค้า เกษตร ที่ใช้ สารเคมี และการพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การส่งเสริมกระบวนการตรวจ รับรอง แบบมี ส่วนร่วมในการตรวจสอบกันเองของสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตและชุมชน รวมทั้งการจัดทำโซนนิ่งระบบ เกษตร อินทรีย์ อย่างเป็นรูปธรรม โดยนำร่องในพื้นที่ที่มีความพร้อมและเหมาะสม และเชื่อมโยงไปสู่ การท่องเที่ยวเชิง เกษตรหรือ การท่องเที่ยววิถีไทยเพื่อขยายฐานรายได้ พร้อมทั้งจัดทำฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์ เพื่อเป็นข้อมูลใน การวางแผน การผลิตที่เหมาะสม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ให้ตอบสนองตลาดสินค้าเพื่อ สุขภาพและการ ส่งออก จัดตั้งกองทุนเกษตรอินทรีย์ ตลอดจนมาตรการส่งเสริมตลาดสีเขียว ในชุมชนและ ท้องถิ่น ส่งเสริม เกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

(E-Commerce) ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่ (Zoning) และ ความต้องการ ตลาด โดยส่งเสริมการปลูกพืชผัก ผลไม้ และไม้ดอก ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม ศรีสะเกษ และอุบลราชธานีโดยสนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาพันธุ์ การตรวจรับรองมาตรฐานสินค้า เกษตร การ ประชาสัมพันธ์และการจัดตั้งตลาดกลาง รวมทั้งส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรสำคัญที่เป็นสารตั้งต้น ใน การแปรรูป ผลิตสินค้า ในพื้นที่นำร่องจังหวัดสกลนคร มหาสารคาม เลย และอุบลราชธานี ให้มีปริมาณมาก พอและ มี คุณภาพตามระบบมาตรฐานการเกษตรตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ และจัดทำ ฐานข้อมูล พื้นที่ปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการบริหารจัดการ และส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัด สกลนคร มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา สุรินทร์ ชัยภูมิ บุรีรัมย์และอุบลราชธานี และโคนม ในพื้นที่จังหวัด นครราชสีมา ขอนแก่น โดยสนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้าและปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ พัฒนา เทคโนโลยีการเลี้ยงและทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัดระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐาน อุตสาหกรรม (GMP) และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาดไปสู่อาเซียน

๔) ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) ให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญของ ภาค โดยมุ่งลงทุนสร้างเศรษฐกิจบนฐานของการวิจัยและนวัตกรรมระดับสูง ในลักษณะสหวิทยาการที่ใช้ ทรัพยากรฐานชีวภาพ (พืช สัตว์ จุลินทรีย์) รวมถึงวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร ของเสียและน้ำเสียจากโรงงาน อุตสาหกรรม ฟาร์มปศุสัตว์ และชุมชน พัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูง ก่อให้เกิด ความก้าวหน้า และนวัตกรรม ในมิติใหม่ๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิรูปภาคเกษตร อาหาร สาธารณสุขและการแพทย์ พลังงาน อุตสาหกรรมเคมี และภาคสังคม โดยพัฒนาให้นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และสกลนคร เป็นศูนย์กลาง อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร ส่งเสริมการแปรรูปสมุนไพรในพื้นที่ จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม สุรินทร์ และอำนาจเจริญ โดยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้ได้มาตรฐาน GMP พัฒนาระบบรับรอง ผลิตภัณฑ์สมุนไพรและสร้างแบรนด์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและส่งออก ส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่ และธุรกิจแนวใหม่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางและ ตอนล่าง ด้วยการพัฒนาต่อยอดจากวัตถุดิบและของเหลือทิ้งทางการเกษตร/อุตสาหกรรม และฐานความหลากหลายทางชีวภาพไปสู่ ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เช่น เอทานอล พลาสติกชีวภาพ (bio-plastic) สารสกัดจากพืช มูลค่าสูง เอนไซม์/อาหาร เสริมสุขภาพจากจุลินทรีย์ เป็นต้น รวมทั้งสร้างความมั่นคงทางพลังงานระดับชุมชน จากการนำวัตถุดิบในชุมชน ของเหลือทิ้งทางการเกษตร ขยะครัวเรือน มาผลิตเป็นพลังงานเพื่อใช้ภายใน ครัวเรือนหรือชุมชน และส่งเสริม การใช้พลังงานหมุนเวียนในระดับชุมชน

๕) ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจ SMEs ธุรกิจ Startup และวิสาหกิจชุมชน ผลิตสินค้า อุปโภค บริโภค ในพื้นที่เชื่อมโยงระเปียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก ได้แก่ จังหวัดชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มุกดาหาร เพื่อการส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยเน้นอุตสาหกรรมสีเขียวและการใช้วัตถุดิบ ในพื้นที่ รวมทั้งสนับสนุนความรู้ด้านกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรมการพัฒนา ช่องทางการตลาดในต้นทุนที่ต่ำโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น e-Commerce, e-Marketing เป็นต้น

๖) ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มีศักยภาพ ให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค อาทิ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา สุรินทร์ และ สกลนคร เป็นต้น โดยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ พัฒนา เทคโนโลยี และงานศึกษาวิจัยสร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่า พร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่นๆ ยกระดับ ผู้ประกอบการและนักออกแบบรุ่นใหม่ ให้มีทักษะ มีความรู้ความสามารถทั้งการออกแบบ และการจัดการ เพื่อให้สินค้ามีความหลากหลายและทันสมัย สร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจ ขนาด กลางและขนาดย่อมกับภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ

๗) พัฒนาเมืองศูนย์กลางจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่ โดยจัดระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและกิจกรรมเศรษฐกิจในเมือง จัดระบบ บริการสังคมที่ได้มาตรฐานที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ให้ความสำคัญต่อการผังเมือง การเพิ่มพื้นที่สีเขียวความสะอาดและ ดูแลความปลอดภัยของประชาชน และรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ

๘) พื้นที่ทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ของ พื้นที่ต้นน้ำในพื้นที่จังหวัดเลย อุดรธานี สกลนคร ชัยภูมิ และนครราชสีมา โดยกำหนด และทำเครื่องหมายแนว เขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์และพื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ให้ชัดเจน ส่งเสริมประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟู ปลูกป่า และป้องกันการบุกรุก เพื่อรักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน รวมถึงการอนุรักษ์พื้นที่ ชุ่มน้ำ

๙) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิด สร้างสรรค์ ในการพัฒนาภาค โดยใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษา หน่วยงานด้านการวิจัยพัฒนา ที่กระจาย ตัวอยู่ในพื้นที่ สร้างความเชื่อมโยงสถาบันการศึกษา และภาคเอกชนเพื่อพัฒนาเครือข่ายของ อุตสาหกรรมใน ลักษณะคลัสเตอร์ สนับสนุนสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและ บุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยในชั้นประยุกต์ และทดลอง เพิ่มขึ้น ทั้งการจัดทำ

ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การทำวิจัยตลาด การทดสอบผลิตภัณฑ์ และโรงงานนำร่องเพื่อให้ สามารถแปลงงานวิจัยไปสู่ การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริมชุมชนใน การสร้างสรรค์กิจกรรมหรือเทศกาลประจำปีในแต่ละเดือนในพื้นที่ต่างๆ โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่ นักท่องเที่ยวทั้ง ชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้า บริการ และแหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชน พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่างๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling) ส่งเสริมการขาย แพ็กเกจการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวนอกฤดูกาล ส่งเสริมการตลาด แบบมีเป้าหมาย เฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มสุขภาพสตรี เป็นต้น

๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการจัดการแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดที่ดึงดูดเด่น หรือ อัตลักษณ์ของแต่ละ พื้นที่มาสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และ เชื่อมโยงสู่ประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนักและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม นักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งชาวไทย และต่างประเทศ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ที่สร้างจาก ทุน ทางวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความ จดจำและสร้างความโดดเด่น ลอกเลียนได้ยาก พัฒนาบุคลากร และ ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวให้เป็นมืออาชีพ รักษามาตรฐานการให้บริการจัดทำแผนที่ท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์ ขนถ่าย นักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่ แหล่งท่องเที่ยว ดูแลความ ปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

๓) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อุบลราชธานี และสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย – อุดรธานี - หนองบัวลำภู - หนองคาย - สปป.ลาว โดยพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการ ท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยว/พักผ่อนชมทัศนียภาพและวิถี ชีวิตลุ่ม แม่น้ำโขง (Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบคาราวาน (Cycling/Caravan Tours) การ ท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festivals/Events) เป็นต้น พัฒนาถนนเชื่อมโยงระหว่าง แหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือให้ ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการบริหารจัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้างงานและรายได้ เน้นพัฒนา ผู้ประกอบการด้านการจัดการและทักษะทางภาษาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น

๔) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ในจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ อุดรธานี หนองบัวลำภูและชัยภูมิโดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ และมีชีวิต ออกแบบการจัดแสดง จัดนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม มีความสนุก รื่นรมย์เสมอ (play and learn) ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจศึกษาวิถีวัฒนธรรมของภาค อีสานตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน ปลุกฝังให้เด็กเข้าพิพิธภัณฑ์ผ่านกิจกรรม ทัศนศึกษาของโรงเรียน และนันทนาการของครอบครัว พัฒนาสินค้า/บริการ/ของที่ระลึก ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่ง ท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบขนส่ง สาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

๕) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา โดยส่งเสริม และสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งจาก การกีฬาและธุรกิจที่ เกี่ยวข้อง อาทิ ธุรกิจการแข่งขันต่างๆ การผลิตอุปกรณ์/ชุดกีฬา/ของที่ระลึก สนามแข่งขัน อาหารเสริมและ เครื่องดื่ม โรงแรม ร้านอาหาร การเดินทางและขนส่ง ประกันภัย สถาบันพัฒนากีฬาอาชีพทุกระดับ เป็นต้น ส่งเสริมการศึกษาในด้าน เวชศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารจัดการ ธุรกิจกีฬา เพื่อผลิต บุคลากรรองรับการขยายตัว

ของอุตสาหกรรมกีฬา สนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติ รวมทั้งส่งเสริม กิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยว

๖) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติในจังหวัดชัยภูมิ เลย นครราชสีมา อุบลราชธานี โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศเพื่อให้เกิดความสมดุลและ ยั่งยืน มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้เกิดความคุ้มค่าต่อ ประสิทธิภาพ มากกว่าการท่องเที่ยวที่คุ้มค่าเงิน สนับสนุนให้คนไทยเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่มากขึ้น เพื่อลด การพึ่งพิงตลาด ต่างประเทศ รวมทั้งให้ความรู้นักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ การ จัดการ ขยะอย่างถูกวิธี

๗) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และ พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมือง หลักไปสู่ชุมชนและ ท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชน กับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งใน ประเทศและกับประเทศ เพื่อนบ้าน ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือ บุคลากรในภาคบริการและการ ท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ด้านภาษาต่างประเทศ นอกจากนั้นพัฒนา สินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชน ของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดี ส่งเสริมการท่องเที่ยวเฉพาะ กลุ่มตาม ความสนใจของนักท่องเที่ยว รวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่ เศรษฐกิจ หลักภาค กลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก(EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

แนวทางการพัฒนา

๑) เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและ พื้นที่ ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ให้แล้วเสร็จตามแผน อาทิ แผนการพัฒนารถไฟความเร็วสูง การพัฒนา โครงข่ายรถไฟทางคู่ และโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองตามยุทธศาสตร์แผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้าน คมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ.๒๕๕๘ – ๒๕๖๕ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

๒) เร่งพัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งภายในภาคให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ อาทิ การ พัฒนารถไฟ สายใหม่ (บ้านไผ่-นครพนม) โครงการพัฒนาท่าอากาศยานภายในภาค ๖ แห่ง (อุดรธานี อุบลราชธานี บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด นครราชสีมา และขอนแก่น) และขยายถนน ๔ ช่องจราจรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ทางหลวง

๓) พัฒนาเมืองสำคัญ ขอนแก่น นครราชสีมา ให้เป็นเมืองศูนย์กลางการค้า การลงทุน การบริการ สุขภาพและศูนย์กลางการศึกษา โดยพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงกับระบบโครงสร้างพื้นฐาน หลักที่เชื่อมโยงระหว่างภาค เร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งรางเบาเมืองขอนแก่น พร้อมทั้ง ส่งเสริมระบบขนส่ง สาธารณะในเมืองให้เชื่อมโยงระหว่างเมืองและระบบขนส่งอื่น

๔) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ อาทิ เมืองขอนแก่น และบริเวณ เมืองชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทิ เมืองนครพนม เมือง หนองคาย เมืองมุกดาหาร โดยสนับสนุนให้มีการจัดทำโครงการนำร่องที่ใช้แนวทาง การจัดรูปที่ดิน การวางผัง เมืองควบคู่กับการพัฒนาเมืองแบบประหยัดพลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศ เพื่อนบ้าน ในการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาด่านชายแดน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณด่านศุลกากรให้เพียงพอ สนับสนุนการจัดการ ด่านพรมแดนแบบเบ็ดเสร็จ CIQ (Customs/Immigration/Quarantine) ให้ได้มาตรฐานสากล เร่งเชื่อมต่อระบบ สารสนเทศภายในและระหว่างหน่วยงานเพื่อสามารถให้บริการ ณ จุดเดียว (National Single Window) เพิ่ม อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่อนปรน การค้าชายแดนที่มีศักยภาพ

๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ-ปากซัน) เพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมระหว่างไทย ลาว เวียดนาม และจีน ให้มีความ สะดวก ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

๓) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน โดยพัฒนามุกดาหารเป็นพื้นที่ นำร่องเพื่อ เสริมสร้าง ศักยภาพในการลงทุนและสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจ ชายแดน พร้อมทั้งเร่งรัด การดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษ นครพนม หนองคาย ให้มี ความพร้อมด้าน โครงสร้างพื้นฐาน และบริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล

๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์กลยุทธ์การพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มศักยภาพการค้าชายแดน

กลยุทธ์ ๑.๑ พัฒนาศูนย์ข้อมูล และระบบฐานข้อมูล ด้านการค้า การลงทุน

๑) โครงการศูนย์บริการข้อมูลแบบเบ็ดเสร็จด้านการค้าการลงทุน ณ จุดผ่านแดน ๓๓

กลยุทธ์ ๑.๒ : เพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการและแรงงาน

๒) โครงการเพิ่มศักยภาพและยกระดับแรงงาน

กลยุทธ์ ๑.๓ : ส่งเสริมและพัฒนา การค้าการลงทุนให้มีประสิทธิภาพ

๓) โครงการส่งเสริมการค้าการลงทุนและเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการและ อุตสาหกรรม

๔) โครงการส่งเสริมการค้าการลงทุนให้ผู้ประกอบการแข่งขันได้

๕) โครงการปรับปรุงเส้นทางเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดเพื่อสนับสนุนการค้าและการ ลงทุน

๖) โครงการเพิ่มศักยภาพการค้าชายแดน

๗) โครงการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าชายแดนสู่อาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การยกระดับการค้า การผลิตสินค้าทางการเกษตร

กลยุทธ์ ๒.๑ พัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๑) โครงการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร โดยการพัฒนาและฟื้นฟูลุ่มน้ำอย่างเป็นระบบ

กลยุทธ์ ๒.๒ พัฒนาทักษะแรงงานด้านการเกษตร(ยางพารา)

๑) โครงการพัฒนาศักยภาพและยกระดับมาตรฐานแรงงานด้านการเกษตร

กลยุทธ์ ๒.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ผลผลิตทางการเกษตร

๑) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา

๒) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าว

๓) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมันสำปะหลัง

๔) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอ้อยโรงงาน

๕) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

๖) โครงการติดตามและประเมินผลและประชาสัมพันธ์ต่อเนื่อง

๗) โครงการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการเกษตร

กลยุทธ์ ๒.๔ เพิ่มศักยภาพการผลิตผลผลิตทางการเกษตร

๑) โครงการพัฒนาอาชีพการเลี้ยงโคนมคุณภาพ

๒) โครงการเลี้ยงกระบืออย่างยั่งยืน เพื่อลดต้นทุนการผลิต

๓) โครงการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรอาชีพด้านการประมง

กลยุทธ์ ๒.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต และการแปรรูปสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน

๑) โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการแปรรูปยางพาราให้ได้มาตรฐาน

๒) โครงการศึกษา การบริหารจัดการวงโซ่อุปทานยางพารา

๓) โครงการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย

กลยุทธ์ ๒.๖ สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการการเกษตรแบบครบวงจรและพัฒนาช่องทางการตลาด

๑) โครงการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการสถาบันเกษตรกรและพัฒนา สหกรณ์การตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

กลยุทธ์ ๓.๑ การพัฒนาศูนย์ข้อมูล และระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว

๑) โครงการพัฒนาศูนย์ข้อมูล และระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว

๒) โครงการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

กลยุทธ์ ๓.๒ พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

๑) โครงการเพิ่มศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ ๓.๓ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

๑) โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ทั้งในและต่างประเทศ

๒) โครงการขุดลอกหนองกอมเกาะเพื่อให้เป็นพื้นที่รับน้ำและเป็นหนองน้ำ สาธารณะ และการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ ๓.๔ พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

๑) โครงการพัฒนาเครือข่ายผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยว ทั้งระบบ เพื่อส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ และการตลาดของกลุ่มจังหวัด

๒) โครงการพัฒนาด้านบริหารการจัดการท่องเที่ยว จังหวัดอุดรธานี

๓) โครงการยกระดับคุณภาพผู้ประกอบการสถานบริการ เช่น ร้านอาหาร ที่พัก โรงแรม ฯลฯ

๔) โครงการถนนแห่งภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัด(สินค้าและ ผลิตภัณฑ์ OTOP)

๕) โครงการพัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ (ในต่างประเทศ)

กลยุทธ์ ๓.๕ ส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว

๑) โครงการส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ ๓.๖ พัฒนาโลจิสติกส์ เพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

๑) โครงการปรับปรุงทางหลวงเพื่อสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุดรธานี

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด จากวิสัยทัศน์ของการพัฒนา และการวิเคราะห์แนวทางที่จะบรรลุตัวชี้วัด เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดอุดรธานี จึงได้กำหนดประเด็นการพัฒนา แยกออกเป็น ๖ ประเด็นการพัฒนา ๒๔ แผนงาน ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง

วัตถุประสงค์ : เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าการลงทุน

เป้าหมายและตัวชี้วัด :๑. อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมและสาขาค้าส่ง/ปลีก มากกว่าร้อยละ ๕

๒. อัตราการขยายตัวของภาคเกษตรกรรมมากกว่าร้อยละ ๒

๓. การจ้างงานของ SMEs เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

๔. E-commerce ขยายตัวมากกว่าร้อยละ ๑๐

๕. สัดส่วนความยากจนของครัวเรือนลดลงให้ต่ำกว่าร้อยละ ๘

๖. ความเหลื่อมล้ำของรายได้ลดลงจนต่ำกว่าร้อยละ ๔๐

๗. สัดส่วนแรงงานที่มีประกันสังคมเพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ ๒๒

๘. การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตเท่ากับค่าเฉลี่ยของทั้งประเทศ

แนวทางการพัฒนา : ๑. ส่งเสริมผู้ประกอบการ โดยเฉพาะ SMEs วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มธุรกิจเป้าหมาย โดยเฉพาะผู้ประกอบการด้านอาหาร สิ่งทอ สมุนไพร กีฬา ท่องเที่ยว ดิจิทัล และผู้ประกอบการทางสังคม

๒. ส่งเสริมการตลาด การรับรองมาตรฐาน การใช้/สร้างตราสัญลักษณ์สินค้าอุตสาหกรรม

๓. พัฒนาและคุ้มครองแรงงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เพิ่มผลตอบแทนสำหรับแรงงาน และเพิ่มการคุ้มครองแรงงาน

๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และการคมนาคมการสื่อสารและระบบดิจิทัล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การส่งเสริม การพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม ยกระดับมาตรฐานเกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์

วัตถุประสงค์: เพื่อให้เกษตรกรพึ่งพาตนเองได้อย่างเข้มแข็งและยั่งยืน

เป้าหมายและตัวชี้วัด : ๑. กิจกรรมทางการเกษตรที่มีความหลากหลายมากขึ้นจากเดิมร้อยละ ๕

๒. สัดส่วนความยากจนของครัวเรือนลดลงให้ต่ำกว่าร้อยละ ๘

๓. อัตราหนี้สินเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนไม่เกินกว่า ๘ เท่า

๔. อัตราการออมของครัวเรือนสูงกว่าร้อยละ ๕ (ผ่านธนาคารต้นไม้)

๕. อัตราการขยายตัวของภาคเกษตรกรรมมากกว่าร้อยละ ๒

๖. การจ้างงานของ SMEs เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

๗. อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมและสาขาค้าส่ง/ปลีก มากกว่าร้อยละ ๕

๘. อัตราการขยายตัวของภาคเกษตรกรรม มากกว่าร้อยละ ๒

๙. E-commerce ขยายตัวมากกว่าร้อยละ ๑๐๑๐. เพิ่มปริมาณการกักเก็บน้ำขึ้น ร้อยละ ๑ ของความต้องการใช้น้ำ

แนวทางการพัฒนา : ๑. การส่งเสริมการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน

๒. เพิ่มประสิทธิภาพ การรับรองมาตรฐาน การวิจัย และการแปรรูปสินค้าเกษตร

๓. ส่งเสริมการตลาด เกษตรอุตสาหกรรม เกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์

๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓: การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคมมีความพร้อมรับมือกับเปลี่ยนแปลง

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ประชาชนมีความเข้มแข็งด้านร่างกายและจิตใจ มีขีดความสามารถด้านการแข่งขัน และมีคุณภาพชีวิตที่ดีทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม

เป้าหมายและตัวชี้วัด : ๑. อัตราการออมของครัวเรือนสูงกว่าร้อยละ ๕

๒. คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุดีขึ้น

๓. อัตราการศึกษาต่อมัธยมปลายและอาชีวศึกษาสูงกว่าร้อยละ ๘๐

๔. จำนวนปีที่ได้รับการศึกษาของประชากรที่มีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไปเพิ่มขึ้นเป็น ๘ ปี

๕. การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตเท่ากับค่าเฉลี่ยของทั้งประเทศ

๖. พัฒนาการเด็กและระดับสติปัญญา (IQ) เท่ากับเป้าหมาย/ค่าเฉลี่ยของประเทศ

๗. คะแนนสุขภาพจิตเพิ่มขึ้นเป็น ๗๒ คะแนน

๘. อัตราการคลอดมีชีพของหญิงอายุ ๑๕-๑๙ ปี ลดลง

๙. อัตราการป่วย/การตายด้วยโรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูงลดลง

๑๐. อัตราเด็กแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ลดลง

๑๑. พัฒนาการเด็กและระดับสติปัญญา (IQ) เท่ากับเป้าหมาย/ค่าเฉลี่ยของประเทศ

๑๒. อัตราการคลอดมีชีพของหญิงอายุ ๑๕-๑๙ ปี ลดลง

๑๓. คะแนนสุขภาพจิตเพิ่มขึ้นเป็น ๗๒ คะแนน

๑๔. สัดส่วนความยากจนของครัวเรือนลดลงให้ต่ำกว่าร้อยละ ๘

๑๕. ความเหลื่อมล้ำของรายได้ลดลงจนต่ำกว่าร้อยละ ๔๐

๑๖. อัตราหนี้สินเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน ไม่เกินกว่า ๘ เท่า

๑๗. สัดส่วนแรงงานที่มีประกันสังคมเพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ ๒๒

แนวทางการพัฒนา : ๑. เตรียมความพร้อมผู้สูงอายุวัย ทั้งในด้านการออม ระบบเศรษฐกิจที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ การดูแลผู้สูงอายุ ในระยะยาว การออกแบบเพื่อการเข้าถึงของทุกคน (Universal Design)

๒. เพิ่มโอกาสและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้โดยเฉพาะทักษะการเรียนรู้ ทักษะการทำงาน และทักษะชีวิต สำหรับทุกช่วงวัยเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงในสังคมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

๓. สร้างเสริมสุขภาพแบบองค์รวม เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงของโรคที่สำคัญ เช่น โรคเบาหวาน โรคความดัน และเพิ่มศักยภาพของสุขภาพทางกาย ทางจิตและทางสังคมของคนอุดรธานี

๔. ลดความเหลื่อมล้ำ และการลดความยากจน ด้วยปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยมุ่งเป้าประชากร กลุ่มเฉพาะที่ด้อยโอกาส และ/หรือ มีความยากลำบากในการดำเนินชีวิต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยวโดยใช้อัตลักษณ์และ ศักยภาพด้านที่ตั้ง

วัตถุประสงค์ : เพื่อเพิ่มปริมาณและมูลค่าด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมไมซ์บนพื้นฐานของ การบริหารจัดการอย่างเป็นเลิศร่วมกัน

เป้าหมายและตัวชี้วัด : ๑. อัตราการขยายตัวของรายได้การท่องเที่ยวมากกว่าร้อยละ ๗

๒. การจ้างงานของ SMEs เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

๓. ความเหลื่อมล้ำของรายได้ลดลงจนต่ำกว่าร้อยละ ๔๐

๔. กิจกรรมทางการเกษตรที่มีความหลากหลายมากขึ้นจากเดิมร้อยละ ๕

๕. ความเหลื่อมล้ำของรายได้ลดลงจนต่ำกว่าร้อยละ ๔๐

๖. คะแนนสุขภาพจิตเพิ่มขึ้นเป็น ๗๒ คะแนน

๗. ประสิทธิภาพในการจัดการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

แนวทางการพัฒนา : ๑. ออกแบบพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ และการส่งเสริมการตลาดอุตสาหกรรม ไมซ์และการท่องเที่ยว

๒. พัฒนาบุคลากรด้านอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยว ในทุกระดับเพื่อให้ความพร้อมในการเป็น ศูนย์กลางของอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยวในกลุ่มน้ำโขง

๓. สร้างและสนับสนุนคลัสเตอร์เชื่อมโยง กลุ่มผู้ผลิตสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไมซ์

๔. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการท่องเที่ยว โดยเฉพาะเส้นทางและระบบขนส่งสาธารณะ การ ออกแบบพื้นที่สีเขียวในเมือง และแหล่งท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ : เพื่อรักษาความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน

เป้าหมายและตัวชี้วัด : ๑. พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ ๑.๕

๒. อัตราการออมของครัวเรือนสูงกว่าร้อยละ ๕ (ผ่านธนาคารต้นไม้)

๓. กิจกรรมทางการเกษตรที่มีความหลากหลายมากขึ้นจากเดิมร้อยละ ๕

๔. เพิ่มปริมาณการกักเก็บน้ำขึ้น ร้อยละ ๑ ของความต้องการใช้น้ำ

๕. อัตราการกีดเซาะของตลิ่งริมแม่น้ำลดลง

๖. ชยะที่ใช้ประโยชน์ได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕๕

๗. ชยะตกค้างลดลงร้อยละ ๑๐ จากปริมาณเดิม

๘. เพิ่มปริมาณการกักเก็บน้ำขึ้น ร้อยละ ๑ ของความต้องการใช้น้ำ

๙. ประสิทธิภาพในการจัดการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

๑๐. การปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลงเหลือ ๑.๑ ตัน/คน/ปี

แนวทางการพัฒนา : ๑. ปกป้อง อนุรักษ์ พื้นฟู ทรัพยากรป่าไม้ เพื่อให้ทรัพยากรป่าไม้เพิ่มและสมบูรณ์ขึ้น

๒. อนุรักษ์ พื้นฟู และพัฒนาแหล่งน้ำ ทั้งที่มีอยู่เดิม และ/หรือ พัฒนาเพิ่มขึ้นเพื่อการใช้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

๓. ส่งเสริมการจัดการขยะ น้ำเสีย อย่างถูกวิธี/เหมาะสม เพื่อรองรับกับการขยายตัวของเมืองชุมชน และการท่องเที่ยว

๔. อนุรักษ์พลังงาน และพัฒนาพลังงานหมุนเวียน เพื่อความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ : การเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน วัตถุประสงค์ : เพื่อให้มีความสงบเรียบร้อย และประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

เป้าหมายและตัวชี้วัด : ๑. ร้อยละภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บต่อรายได้รวม (ไม่รวมเงินอุดหนุน) มากกว่าร้อยละ

๑๑

๒. จำนวนคดีที่แจ้งความน้อยกว่า ๖๐ ต่อประชากรแสนราย

๓. คะแนนสุขภาพจิตเพิ่มขึ้นเป็น ๗๒ คะแนน

๔. ผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนนน้อยกว่า ๒๐ ต่อประชากรแสนราย

แนวทางการพัฒนา : ๑. ส่งเสริมการเรียนรู้วิถีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพื่อการสร้าง/สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในฐานะพลเมือง และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ภายใต้ความคิดและมุมมองที่แตกต่างกัน

๒. ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดมิให้ส่งผลเสียต่อสุขภาพ.และความปลอดภัยต่อชีวิต ทรัพย์สิน และความสงบสุขของประชาชน

๓. รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๔. ยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยเฉพาะอุบัติเหตุทางถนน ภัยแล้ง อุทกภัย วาตภัย และอัคคีภัย

๓.๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี

๑) วิสัยทัศน์ : “เมืองน่าอยู่ ประตู่สู่อินโดจีน ถิ่นมรดกโลก”

๒) ยุทธศาสตร์พัฒนา

(๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมการลงทุนและพานิชยกรรม

๑. ทำให้เป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนด้านอุตสาหกรรมและการเกษตร/เกษตรอินทรีย์ในกลุ่มอินโดจีน

๒. ทำให้มีการผลิตและการเพิ่มมูลค่าสินค้าการเกษตร/เกษตรอินทรีย์ให้ได้ตามมาตรฐานเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค

๓ ทำให้เกษตรกร องค์กรเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน มีความเข้มแข็งและสามารถเป็น แกนกลางในการส่งเสริมพัฒนาด้านการเกษตรของท้องถิ่น

(๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว การบริหารจัดการและอนุรักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. ทำให้เกิดการท่องเที่ยวที่หลากหลายและครอบคลุมสอดคล้องกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี โดยเชื่อมโยงกันระหว่างชนบท/เมือง/ภูมิภาค/ประเทศ

๒. ทำให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างยั่งยืน

(๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษาและการกีฬา

๑. ทำให้นักเรียนในสังกัด อบจ.เกิดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการดำรงชีวิตและ ยกระดับการเรียนรู้สู่ระดับสากล

๒. ทำให้นักเรียนในสังกัด สพฐ.จังหวัดอุดรธานี ได้รับโอกาสทางการศึกษาเพิ่มมากขึ้น

๓. ทำให้ภาคประชาชนเกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๔. ทำให้ประชาชนมีสุขภาพกายสุขภาพจิตที่ดีและมีใจรักในการออกกำลังกายรวมถึงการ เสริมสร้างโอกาสแก่ผู้สนใจและมีทักษะการกีฬาสู่สากล

๕. ทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของประชาชนผู้สนใจและมีความสามารถสู่การกีฬาระดับสากล

(๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ทำให้เกิดโครงข่ายทางหลวงท้องถิ่นที่เชื่อมกับเส้นทางหลัก เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บ้านเมืองให้น่าอยู่

๒. ทำให้เกิดแหล่งน้ำด้านการเกษตร/อุปโภคบริโภค ที่มีระบบการบริหารจัดการน้ำอย่าง มีประสิทธิภาพ ร่วมกับหน่วยงานภาคี ภาครัฐ ภาคท้องถิ่น และภาคประชาชนในชุมชน

(๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

๑. ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีคุณธรรมมีจิตสาธารณะ ชุมชนเข้มแข็ง

๒. ทำให้มีการพัฒนาและเพิ่มทักษะในการดำรงชีวิตแก่ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ และ ผู้ติดเชื้อเอดส์

(๖) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการแบบบูรณาการ

๑. ทำให้บุคลากรในองค์กรมีศักยภาพที่สอดคล้องต่อภารกิจและเกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

๒. ทำให้เกิดการบริหารจัดการแบบบูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ/ท้องถิ่น/ ภาคเอกชน/ ประชาชน

๓. เพื่อสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

๑. วิสัยทัศน์ (Vission)

“บูรณาการการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพ เพื่อส่งเสริมให้จังหวัดอุดรธานีเป็นเมืองน่าอยู่ เป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงอย่างยั่งยืน”

๒. พันธกิจ (Mission)

๑. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด

๒. การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

๓. การพาณิชย์ และส่งเสริมการลงทุน

๔. การส่งเสริมการท่องเที่ยว และกีฬา

๕. การจัดการศึกษา

๖. การสังคมสงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส

๗. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น

๘. การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ที่ต้น ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๐. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพของประชาชน

๑๑. การส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑๒. การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และมลพิษต่างๆ

๑๓. การรักษาความสงบเรียบร้อย ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategy)

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในอนุภาคลุ่มน้ำโขง

แนวทางการพัฒนา

- ๑.) ส่งเสริมอุตสาหกรรมและพัฒนาแรงงานมุ่งสู่ความเป็นเลิศ
- ๒.) ส่งเสริมการตลาดและแผนธุรกิจให้แก่กลุ่มเป้าหมายอุดรธานี ๔.๐
- ๓.) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ
- ๔.) สร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อให้แข่งขันได้

๓.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมการพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ แนวทางการพัฒนา

- ๑.) ขยายผลองค์ความรู้การท เกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒.) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร
- ๓.) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์
- ๔.) ส่งเสริมการตลาดสินค้าเกษตร

๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๓ การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคมมีความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยี

- แนวทางการพัฒนา ๑.) ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมสังคมผู้สูงอายุสุขภาพดี
- ๒.) พัฒนาศักยภาพการศึกษาและคุณภาพชีวิตคนอุดรธานีทุกกลุ่มวัย
 - ๓.) ลดความเหลื่อมล้ำด้านสังคมคนอุดรธานีด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
 - ๔.) พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านสังคมคุณภาพชีวิต

๓.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๔ การยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมไมซ์ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมกีฬา โดยใช้อัตลักษณ์และศักยภาพด้านที่ตั้งเพื่อสร้างความเป็นเมืองศูนย์กลางของอนุภาคลุ่มน้ำโขง

แนวทางการพัฒนา

- ๑.) ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์จูงใจโดยเน้นศักยภาพที่มีเอกลักษณ์
- ๒.) สนับสนุนการสร้างคลัสเตอร์เชื่อมโยงกลุ่มผู้ผลิตสินค้า
- ๓.) พัฒนาศักยภาพด้านอุตสาหกรรมไมซ์ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมกีฬา
- ๔.) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการบริหารจัดการ อุตสาหกรรมไมซ์ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมกีฬา

๓.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ ประโยชน์อย่างยั่งยืน แนวทางการพัฒนา

- ๑.) ปกป้อง อนุรักษ์ ปันฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒.) พัฒนาแหล่งน้ำและนำไปใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด
- ๓.) ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมและการนำกลับมาใช้ประโยชน์
- ๔.) พัฒนาระบบเครือข่ายด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๖ การเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน

แนวทางการพัฒนา

- ๑.) ส่งเสริมการเรียนรู้วิถีการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นพระประมุข

- ๒.) ปู่อกันปัญหาและแก้ไขปัญหายาเสพติดและจัดระเบียบสังคม
- ๓.) รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๔.) ยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการด้านปู่อกันและบรรเทาสาธารณะ
- ๓.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๗ ด้านบริหารจัดการแบบบูรณาการ

แนวทางการพัฒนา

- ๑.) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของท้องถิ่นทุกๆ ด้านตามหลักบริหารบ้านเมืองที่ดี
- ๒.) ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น
- ๓.) ประสานบูรณาการแผนพัฒนาท้องถิ่นมิให้เกิดความทับซ้อนของพื้นที่ในการดำเนินงานเพื่อประโยชน์

สูงสุดของประชาชน

๔.นโยบายการบริหารงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูง

วิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูง ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (VISION) เพื่อเป็นสภาพการณ์ในอุดมคติซึ่งเป็นจุดหมายที่คาดหวังและต้องการจะเกิดขึ้นหรือบรรลุผลในอนาคตข้างหน้า ตำบลคำโคกสูง เป็นตำบลขนาดกลาง ประชาชนไม่หนาแน่นและดำรงชีวิตอยู่อย่างสงบสุข และคาดการณ์ว่าในอนาคตต้องเป็นชุมชนที่สงบสุขน่าอยู่ อาศัย การคมนาคมสะดวก ระบบบริการโครงสร้างพื้นฐานครบถ้วน มีความปลอดภัย ปราศจากยาเสพติด ประชาชนมีความพร้อมเพรียงในการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน และมีสภาพแวดล้อมดี จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคตดังนี้

“ ถนนดี มีน้ำใช้ พร้อมใจพัฒนา การศึกษาดี ชีวิตปลอดภัย ประชาธิปไตยทั่วถึง ไม่พึ่งยาเสพติด ”

พันธกิจ (MISSION)

๑. การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับการบริการสาธารณะ โครงสร้าง พื้นฐานที่จำเป็น เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ

- ๒. การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน
- ๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของคน ครอบครัวและชุมชนในการพึ่งตนเอง
- ๔. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่มีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
- ๕. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
- ๖. ส่งเสริมการสร้างสุขภาพปู่อกันและควบคุมโรค
- ๗. ปู่อกันและบรรเทาสาธารณะภัย
- ๘. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ
- ๙. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และคนพิการ
- ๑๐. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๑๑. บำรุงรักษาศิลปจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- ๑๒. ให้มีน้ำเพื่ออุปโภค บริโภคและการเกษตร
- ๑๓. ให้มีและบำรุงรักษาไฟฟ้า หรือไฟส่องสว่างโดยวิธีอื่น
- ๑๔. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
- ๑๕. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- ๑๖. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- ๑๗. ให้มีตลาด
- ๑๘. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- ๑๙. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครัวเรือน
- ๒๐. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (GOALS)

๑. การได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและเสมอภาค
๒. มลภาวะและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นมลพิษให้บ้านเรือนและชุมชนน่าอยู่อย่างสงบสุข
๓. ประชาชนมีศักยภาพ มีความรู้มีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้
๔. การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีแบบบูรณาการและมีส่วนร่วม
๕. มีสถานที่ออกกำลังกาย สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ
๖. ให้ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น ดำรงอยู่สืบไป
๗. ให้เด็ก สตรี คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตามประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง กำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ประกาศให้มีการเลือกตั้ง อันเป็นวันที่สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุอื่นใดนอกจากครบวาระ ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ทำให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูงและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูง พ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ และ กกต. ได้จัดให้มีการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ นายอำเภอเรียกประชุมสภาครั้งแรก เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๕ และประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูง ได้เรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูง เพื่อให้ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูงได้แถลงนโยบายการบริหารราชการ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา ก่อนปฏิบัติหน้าที่ ในวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๕ ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูง ได้แถลงนโยบายไว้ ดังนี้

๑. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสาธารณูปโภค และการพัฒนาแหล่งน้ำ จะดำเนินการดังนี้

๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เครือข่ายคมนาคมขนส่ง ปรับปรุง และสร้างถนนเข้าสู่พื้นที่ทางการเกษตร

๑.๒ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตรให้ทั่วถึงและเพียงพอ

๑.๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๑.๔ จัดให้มีไฟฟ้าส่องสว่างตามทางสาธารณะให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน

๑.๕ จัดให้มีรถดับเพลิง และที่ทิ้งขยะภายในตำบลคำโคกสูง

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ จะดำเนินการดังนี้

๒.๑. ส่งเสริมการสร้างอาชีพและสร้างรายได้ให้กับครอบครัวและชุมชน

๒.๒ พัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

๒.๓ ส่งเสริมและสนับสนุน ให้มีการจัดตั้งตลาดกลาง หรือ ศูนย์จำหน่ายสินค้าชุมชน สินค้าทางการเกษตร และสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

๒.๔ ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรมที่ปลอดภัยจากสารพิษ

๒.๕ ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๖ ส่งเสริมการทำเกษตรผสมผสาน และเกษตรอินทรีย์ รวมทั้งกระบวนการเรียนรู้แก่เกษตรกร เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ ด้านวิชาการและเทคโนโลยีทางการผลิต รวมทั้งพัฒนาทักษะและมีแรงงาน เพื่อเพิ่มความสามารถทางการแข่งขัน

๓. นโยบายด้านสังคม การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จะดำเนินการดังนี้

๓.๑ สนับสนุนงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดทุกรูปแบบ ตลอดจนการบำบัดผู้ติดยาเสพติด ให้สามารถกลับเข้าสู่สังคมได้อย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

๓.๒ ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยประชาชนมีส่วนร่วม เช่น อปพร. และรถกู้ชีพ

๓.๓ สนับสนุนการปฏิรูปการศึกษาตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ อันมีปรัชญาพัฒนามนุษย์ ให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านสติปัญญา คุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต รวมทั้งการขยายโอกาสทางการศึกษาตามภารกิจถ่ายโอน

๓.๔ ส่งเสริมชุมชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูประเพณี ภูมิปัญญาและศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม

๓.๕ ส่งเสริมการสร้างสถาบันครอบครัวให้มีความอบอุ่นและเข้มแข็ง เป็นหน่วยพื้นฐานในการฟื้นฟูเศรษฐกิจ และสร้างภูมิคุ้มกันจากปัญหาสังคม

๓.๖ พัฒนาแหล่งวัฒนธรรมในตำบล ให้เป็นแหล่งเรียนรู้และแหล่งรายได้ของประชาชน

๓.๗ ให้มีการสงเคราะห์และสนับสนุนการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมแก่ผู้ยากไร้ ผู้พิการ ทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาส ตลอดจนผู้สูงอายุ ในตำบลคำโคกสูง ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และสามารถพัฒนาตนเองได้

๔. นโยบายด้านสาธารณสุขและกีฬา จะดำเนินการดังนี้

๔.๑ สนับสนุนการดำเนินงานด้านสาธารณสุขมูลฐาน สร้างสุขภาวะที่ดีแก่ประชาชน โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

๔.๒ สนับสนุนและส่งเสริม งานสาธารณสุขตามนโยบายของรัฐบาลและภารกิจถ่ายโอน

๔.๓ ส่งเสริมกิจกรรมกีฬาชุมชน และเยาวชนทุกระดับ

๔.๔ ส่งเสริมให้มีสถานที่ออกกำลังกาย สถานที่สำหรับพักผ่อนและสถานที่สำหรับการแข่งขันกีฬาเยาวชนและประชาชนทั่วไป

๕. นโยบายด้านนันทนาการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จะดำเนินการดังนี้

๕.๑ เสริมสร้างจิตสำนึกของประชาชนให้รู้จักการรักษาทรัพยากรธรรมชาติอย่างรู้คุณค่า และการปลูกป่าทดแทน

๕.๒ ส่งเสริมแก้ไขปัญหาน้ำขัง น้ำเน่าเสีย ในถนน คูคลองและแหล่งธรรมชาติ ให้คืนสู่สภาพปกติ ใช้ประโยชน์ได้

๕.๓ ส่งเสริมให้มีการควบคุมกำจัดมลภาวะปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการควบคุมกำจัดมลภาวะที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิตของประชาชน

๖. นโยบายการเมือง การบริหาร จะดำเนินการดังนี้

๖.๑ สนับสนุนการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล โดยการประสานนโยบายและงบประมาณของรัฐบาล ในการพัฒนาตำบลให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๖.๒ ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ

๖.๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนหรือประชาคมในการบริหารงาน เพื่อให้มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๖.๔ ใช้หลักธรรมาภิบาล ในการบริหารจัดการ เพื่อให้องค์กรมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และประชาชนได้ประโยชน์สูงสุด

๖.๕ พัฒนาระบบบันทึกของข้าราชการให้มีทัศนคติที่เอื้อต่องานบริการของประชาชน

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

เพื่อนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูง มียุทธศาสตร์หลักที่จะดำเนินการให้ประสบความสำเร็จรวม ๕ ยุทธศาสตร์ และมีแนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูง ซึ่งเป็นการสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดให้บรรลุเป้าประสงค์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์ เพื่อก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีความสะดวกและมาตรฐาน เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ ให้ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านคมนาคมขนส่ง ด้านความสงบเรียบร้อย และความสงบสุขของประชาชนและด้านเศรษฐกิจ

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑.๑. แนวทางการพัฒนา การก่อสร้างและปรับปรุงซ่อมแซมถนน สะพาน ทางเท้า ให้การสัญจรไปมา เป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว

๑.๒. แนวทางการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตร ให้เพียงพอกับความต้องการของประชาชนและก่อสร้างทางระบายน้ำ

๑.๓. แนวทางการพัฒนาการขยายเขตไฟฟ้า และไฟฟ้าสาธารณะ

๑.๔. แนวทางการพัฒนาการบริการสาธารณะที่ประชาชนพึงได้รับ

๑.๕. แนวทางการพัฒนา ปรับปรุง ก่อสร้างอาคาร สถานที่หรือศูนย์ข้อมูลข่าวสารให้เพียงพอกับการบริการประชาชน

๒. ด้านเศรษฐกิจ

เป้าประสงค์ เพื่อสนับสนุนเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจระดับครัวเรือนและ ชุมชน โดยเฉพาะการเพิ่มผลผลิตสินค้าเกษตรและลดต้นทุนการผลิต

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๒.๑. แนวทางการพัฒนาส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์ และผลิตภัณฑ์ชุมชน

๒.๒. แนวทางการพัฒนาส่งเสริมและเพิ่มทักษะอาชีพของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพเพื่อสร้างความเข้มแข็งและยกระดับรายได้

๒.๓. แนวทางการพัฒนาเพิ่มศักยภาพและยกระดับมาตรฐานผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชนและกลุ่มผู้ผลิต OTOP หรือกลุ่มอื่นๆที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานภาครัฐ๓.สร้างความตระหนักแก่ผู้ประกอบการและผู้บริโภค

๒.๔. แนวทางการพัฒนาส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรและกลุ่มอาชีพที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานภาครัฐสู่ความเข้มแข็งและยั่งยืน

๒.๕. แนวทางการพัฒนาส่งเสริมการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๖. แนวทางการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนในด้านการส่งเสริมอาชีพ

๓. ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

เป้าประสงค์ เพื่อเสริมสร้างทักษะของคนภายในชุมชนทั้งทางด้านสุขภาพร่างกาย จิตใจ ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านสวัสดิการและสังคม ด้านกีฬา ให้มีคุณภาพและพึ่งพาตนเองได้

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๓.๑. แนวทางการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรมและเทิดทูนสถาบันสำคัญของชาติ

๓.๒. แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมศูนย์การเรียนรู้ชุมชน การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓.๓. แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมสุขภาพอนามัยเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันด้านสุขภาพรองรับสังคมผู้สูงอายุ

๓.๔. แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมด้านสวัสดิการชุมชน

๓.๕. แนวทางการพัฒนาด้านการกีฬาและนันทนาการ

๓.๖. แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน/องค์กรชุมชน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน

๓.๗. แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมชุมชนตำบลน่าอยู่ มุ่งสู่ตำบลสุขภาวะ

๔. ด้านสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ เพื่อพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอันพึงปรารถนาร่วมกันไม่ให้มีปัญหาภายในชุมชน ซึ่งเป็นไปตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๔.๑. แนวทางการพัฒนาสร้างจิตสำนึกและสร้างความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๒. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการและรณรงค์การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๔.๓. แนวทางการพัฒนาบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมและจัดการสภาพแวดล้อมให้น่าอยู่และยั่งยืน

๔.๔. แนวทางการพัฒนาการบำรุงรักษาบำบัดฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และจัดตั้งเครือข่ายชุมชนเพื่อให้มีการดูแลและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมส่วนร่วมในการดูแลและบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

๕. ด้านบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์ เพื่อสนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วน ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา และตรวจสอบการทำงานของภาครัฐและให้บรรลุแนวทางการดำเนินงานของจังหวัดอุดรธานีตามยุทธศาสตร์การบริหารราชการ ให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๕.๑. แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนรวมทั้งองค์กรต่างๆ ในทุกภาคส่วน

๕.๒. แนวทางการพัฒนาการส่งเสริมและเพิ่มศักยภาพของบุคลากรและองค์กรให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน.

๕.๓. แนวทางการพัฒนาด้านการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดและจัดระเบียบสังคม

๕.๔. แนวทางการพัฒนาก่อสร้าง ปรับปรุงอาคารสถานที่และจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาการปฏิบัติงานขององค์กร

๕.๕. แนวทางการพัฒนาการจัดเก็บรายได้ท้องถิ่น

ความเชื่อมโยงของ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูง มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัดอุดรธานี ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี (พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐) โดยมีเป้าหมายสำคัญที่นำทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมน่าอยู่ ร่วมกันอย่างมีความสุข และครอบคลุมทุกมิติพัฒนา ซึ่งทุกประเด็นต้องการบูรณาจากทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน และความ ต้องการของภาคประชาสังคม ท้องถิ่นและชุมชน อย่างเป็นเอกภาพ เพื่อประโยชน์สูงสุดในการพัฒนา

โครงสร้างเชื่อมโยงยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูง (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

1. ความมั่นคง
2. ความสามารถในการแข่งขัน
3. การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ
4. การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
5. การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

1. การสร้างและพัฒนาศักยภาพมนุษย์
2. การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
3. การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
4. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน
5. การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
6. การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริต ประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย
7. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
8. การพัฒนายุทธศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
9. การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
10. ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน
2. แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้ต่ำเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
3. สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ
5. ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่ เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาค ตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ ๆ ของภาค
6. พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนว ชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1

1. การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ การผลิตและการบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
2. ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ด้านอารยธรรม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและประเพณีของอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง
3. เพิ่มศักยภาพการผลิตทางการเกษตรและการสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุดรธานี

1. การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเป็นสากล
2. การส่งเสริมการพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์
3. การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคมมีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมและ วัฒนธรรม
4. การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การบริการและการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น
5. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
6. การเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี

1. ด้านส่งเสริมการลงทุนและพาณิชย์กรรม
2. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. ด้านการศึกษาและการกีฬา
4. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
5. ด้านพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
6. ด้านการบริหารจัดการแบบบูรณาการ

ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี (พ.ศ. 2566 – 2570)

1. การพัฒนาศักยภาพการคลังการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในอนุภาคลุ่มน้ำโขง
2. การส่งเสริมการพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม ยกกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์
3. การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคมมีความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรม
4. การยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมไมซ์ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมกีฬา โดยใช้อัตลักษณ์และศักยภาพด้านที่ตั้งเพื่อ สร้างความเป็นเมืองศูนย์กลางไมซ์ของอนุภาคลุ่มน้ำโขง
5. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ ประโยชน์อย่างยั่งยืน
6. การเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน
7. ด้านบริหารจัดการแบบบูรณาการ

ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูง

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
2. ด้านเศรษฐกิจ
3. ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต
4. ด้านสิ่งแวดล้อม
5. ด้านบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูง ได้วิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาและโอกาสการพัฒนาในอนาคต โดยการวิเคราะห์ที่ใช้หลัก SWOT ดังนี้

(๑) จุดแข็ง (S : STRENGTH)	(๒) จุดอ่อน (W : WEAKNESSES)
๑.ประชาชนมีคุณภาพและมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน และคุณภาพชีวิต ๒.มีโรงเรียนประถมศึกษา ๔ แห่ง สามารถรองรับการเรียนของเด็กนักเรียนได้อย่างเพียงพอ ๓.ผู้นำชุมชนสมานสามัคคี ไม่มีปัญหาในด้านการร่วมกันในการปกครองและบริหารการพัฒนา ๔.มีการประสานร่วมมือระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับส่วนราชการในพื้นที่ได้ดี ๕.สามารถรองรับการขยายตัวของชุมชนได้ ๖.มีห้วยลำพันชาด และลำน้ำปาวซึ่งเป็นแหล่งน้ำที่ใช้ เพื่อการอุปโภคและเพื่อการเกษตรและการทำการประมง ๗.มีพื้นที่ในการเพาะปลูกพืชผลทางการเกษตร และแรงงานทำการเกษตร จำนวนมาก	๑.ขาดระบบการจัดการด้านผังเมือง การควบคุมการก่อสร้างสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ในพื้นที่ ๒.เส้นทางการคมนาคมในพื้นที่ยังเป็นส่วนมากเป็นถนนลูกรังประมาณ ๘๐ % เป็นหลุมเป็นบ่อการสัญจรเป็นไปด้วยความลำบาก สิ้นเปลืองงบประมาณปรับปรุงซ่อมแซมมาก ๓.เป็นสังคมชุมชนชนบท ประชาชนจะประกอบอาชีพ ตามแนวทางที่คนรุ่นก่อนได้เคยพาทำการประกอบอาชีพจึงไม่หลากหลาย ๔.ผลผลิตทางการเกษตรไม่หลากหลาย ราคาตกต่ำ เกษตรกรมีรายได้น้อยและมีการว่างงานตามฤดูกาล ๕.การรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชน ในรูปแบบกลุ่มอาชีพยังไม่เข้มแข็งเท่าที่ควรเนื่องจากขาดการบริหารจัดการที่ดีในกลุ่ม ๖.เด็กและเยาวชนบางส่วนมีพฤติกรรมไม่ศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น ๗.ผู้ปกครองขาดความมั่นใจสถานศึกษาในพื้นที่นำลูกหลานไปศึกษาสถาบันการศึกษาในเมือง ๘.องค์การบริหารส่วนตำบลคำโคกสูง เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง มีข้อจำกัดด้านงบประมาณ แต่ภารกิจที่ต้องดำเนินการมาก

(๓) โอกาส (O : OPPORTUNITY)	(๔) ข้อจำกัด (T : TREAT)
๑.จังหวัดอุดรธานี สามารถสนับสนุนงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนงานโครงการ ตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ๒.ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ ที่มีการถ่ายโอนภารกิจให้ท้องถิ่นดำเนินการ หรือในรูปเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ ๓.มีเส้นทางการคมนาคม (ถนน) เข้าถึงพื้นที่ได้ ๓ สาย และทางน้ำ ๒ ทางสามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนทางเศรษฐกิจได้เป็นอย่างดี ๔.องค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับงบประมาณถ่ายโอนจากส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น	๑.มีความแตกต่างทางฐานะและสังคมระหว่างครอบครัวในชุมชน ๒.มีงบประมาณจำกัดจึงทำให้การพัฒนาไม่ครอบคลุมทุกด้าน ๓.มีปัญหาแนวเขตการปกครองระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๔.ประชาชนมีพื้นฐานความรู้และพื้นฐานทางสังคมแตกต่างกัน

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	บริการชุมชน และสังคม	อุตสาหกรรม และการโยธา เคหะชุมชน	กองช่าง	อบต.คำโคกสูง
๒	ด้านเศรษฐกิจ	เศรษฐกิจ	การเกษตร	กองส่งเสริมการเกษตร	
๓	การพัฒนาด้าน คุณภาพชีวิต	บริการชุมชน และสังคม	บริหารงาน ทั่วไป	สำนักปลัด	
		บริการชุมชน และสังคม	การศึกษา	กองการศึกษา	
		บริการชุมชน และสังคม	การศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	กองการศึกษา	
		บริการชุมชน และสังคม	สาธารณสุข	สำนักปลัด	
		บริการชุมชน และสังคม	สังคม สงเคราะห์	สำนักปลัด	
		บริการชุมชน และสังคม	รักษาความ สงบภายใน	สำนักปลัด	
		บริการชุมชน และสังคม	สร้างความ เข้มแข็ง	สำนักปลัด	
๔	ด้านสิ่งแวดล้อม	เศรษฐกิจ	การเกษตร	กองส่งเสริมการเกษตร	
		เศรษฐกิจ	เคหะและ ชุมชน	สำนักปลัด	
		เศรษฐกิจ	รักษาความ สงบภายใน	สำนักปลัด	
๕	ด้านการบริหาร จัดการบ้านเมือง ที่ดี	บริหารงาน ทั่วไป	งานบริหาร ทั่วไป	สำนักปลัด	
		บริหารงาน ทั่วไป	งานบริหารงาน คลัง	กองคลัง	
			การเกษตร	กองส่งเสริมการเกษตร	

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ ๒. ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ และในการประเมินแผนนั้นจะต้อง ดำเนินการประเมินคุณภาพของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวทางการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจกตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๕๗๙๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ ๒. ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ และในการประเมินแผนนั้นจะต้อง ดำเนินการประเมินคุณภาพของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวทางการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจกตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๕๗๙๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ

ตามท้องที่การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่น เสนอต่อสภาท้องถิ่น และ

คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

แบบที่ ๑ การกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์

แบบประเมินคุณภาพของแผนพัฒนา

(แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๐๗๐๓ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อ ๗ การวัดคุณภาพของแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทยด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๔๘๓๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศใช้ แผนพัฒนาท้องถิ่น) การติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e-plan (www.dla.go.th)

(๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ

การจัดผลเชิงคุณภาพ องค์การบริหารส่วนตำบลใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาพรวม โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

๑. เกิดการพัฒนาพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน สลับซับซ้อน

๒. ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนที่มีความยุ่งยากมากขึ้น

๓. ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ยากและบางเรื่องอาจทำไม่ได้

๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและให้มีความสอดคล้องกัน

๒) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานการณ์คลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น

๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น

๔) องค์การบริหารส่วนตำบลควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่
